

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 16 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In Străinătate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Passajul Român, No 3 bis, București; și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Société Havas, place du Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wallzeile, 14. Biuro central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58. Biuro central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. — Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Scrisorile nefranate se refuză. — Articoll necpublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine

Berlin, 12 Ianuarie.

Foile d'aci dau următorul resumat mai complet al importantului discurs al prințului de Bismarck.—Cancelarul a zis :

Prin acest proiect de lege guvernele aliate și-au exprimat convingerea, că armata imperiului german nu oferă astăzi acea garanție, pentru apărarea Statului, la care poporul german are un drept neprescriptibil. Această convingere e motivată pe judecata unanimă a tuturor autorităților militare din Germania, a căror competență e recunoscută în toată Europa, cu singura excepție a Reichstagului german (ilaritate), unde se pare că se pune mai mult preț pe părerile d-lor Richter, Windthorst și Grillenberger. Eu nu pot crede că acești domni pun părerea d-lor în chestiuni militare, mai presus de cât judecata mareșalului Moltke, a unui împărat cunoscutor în ale războaielor și a tuturor generalilor germani; câtă de să admit, că opoziția va fi având și alte motive contra proiectului. Mă tem, că bănușii pe guvern de alte motive, de cât numai întărirea forțelor militare. Intr-o parte a presei, în care se pune un crezământ copilăresc în șgomotele cele mai aventuroase, s'a manifestat bănușia, că acest proiect n'are alt scop, de cât de a crea imposibile noi și a ajunge la ban. Moralmente această insinuațiune stă pe aceiași treaptă ca și cum am zice noi, că acel care combat proiectul doarec ca Germania să nu fie învințită în viitorul război. Un alt motiv mai de crezut este că reprezentanții împăratului nu își mărturisesc planurile și vor să sporească ostirea spre a purta în curând un război, spre a cuceri ceva, ori pentru prestigiu, sau spre a se amesteca în afacerile altor Puteri, bunioară de a regula de aici chestiunea orientală; și tote astea sunt nemotivate pentru ori-cine care cunoaște politica pacifică a împăratului de 16 ani încoace. Este adevărat că împăratul a fost silit să poarte două războaie; dar acestea au fost pentru noi rezultatul istoric moștenit de la secolele trecute. Aceste războaie au fost numai niște inele din lanțul pentru restabilirea unității germane. Noi n'avem trebuinte războinice, noi suntem dintre Puterile saturate, cum zice Metternich. N'a fost lucru ușor pentru noi de a păstra pacea în timp de 16 ani. Ne-am propus să împăcam pe cât posibil statele, cu cari am purtat război. Aceasta ne-a reușit mai întâi cu Austria. Stam cu Austria într-un raport așa de sigur, și plin de încredere, cum n'a fost nici în timpul federațiunii germane, nici al sfântului imperiu roman, după ce ne-am înțeles în chestiuni de secole în litiții. Dar nu ne-am gândit numai la împăcarea Austriei. Ne aducem aminte, că amicitia celor trei Puteri orientale a păstrat pacea în timp de 30 ani în urma războaielor cu Napoleon. Nu știu dacă vom isbuti să avem o epocă de pace de 30 ani, dar înainte de toate avem trebuintă de o armată, care să fie destul de tare de a ne asigura independența și fără ajutorul vre-unui aliat. Noi n'avem nici o cauză nouă de a căuta ceartă cu Rusia. Nu cred deasemenea că Rusia ne va ataca, precum nici că ea ar fi căutând alianțe, spre a ne ataca în unire cu alții. Cu Rusia nu vom fi în vrăjă, dacă noi nu vom alerga în Bulgaria. Pentru noi e cu totul indiferent, cine va domni în Bulgaria și ce va deveni Bulgaria. Raporturile noastre sunt cele mai bune cu Rusia și cu Austria. Alt-fel însă stă lucrul între Austria și Rusia. Aci e dificultatea. Noi ne-am propus să aplanăm această dificultate și să păstrăm pacea între cei doi vecini, chiar cu riscicul, că în Petersburg să fim numiți austriaci, iar în Ungaria ruși.

Nu mai puțin ne-am silit să ne împăcam și cu Franța. Numai raportul către Rusia nu ne-a îndemnat să prezentăm acest proiect de lege, căci chestiunea, cum vom sta pe viitor cu Franța, e mai puțin sigură, decât față cu Austria și Rusia. Am făcut tot, spre a câștiga amicitia Franței și i-am favorizat toate dorințele, afară de ceea-ce se raporta la granița Rinului. N'avem nici motiv, nici intențiunea să at-

căm pe Franța. Dacă Francezii ar aștepta să'î atacam noi, atunci pacea ar fi asigurată pentru tot-d'auna. Cel la cărmă astăzi în Franța își inspiră toată încrederea, dar pot eu fi sigur ce se va întâmpla după zece zile sau după zece ani? In Franța în tot momentul poate ajunge la cărmă un guvern, care trebuie să trăiască din «le feu sacré de la revanche». In privința aceasta nu mă pot liniști frazele. Vorbele nu sunt soldați și discursurile nu sunt batalioane. Câtă să ne așteptăm ca procesul istoric să reinvieze între Germania și Franța. Franța seamănă cu o mașină plină de vapor, aproape să explodeze. Ș'apoi să nu ne închipuim că Franța e mai slabă de cât noi. Eu nu cred că într-un nou război noi am fi învinși, dar posibilitatea există și aceasta deja e o calamitate. Când Francezii ne-ar învinge și ar ajunge în Berlin, ei nu s'ar purta ca noi, ci ne-ar storce până la măduvă. Tot așa va trebui să ne purtăm și noi cu Franța. Războiul din 1870 ar fi o jucărie pe lângă cel viitor. Guverul cere 40,000 oameni pentru întărirea granițelor și afară d'asta 60,000 oameni pentru 7 ani, deoarece ce aceasta e un compromis vechiu și compromisele sunt temelia vieții constituționale. Cu cât durata acordată e mai lungă, cu atât avem soldați mai mulți și mai buni. Voiți cu ori-ce preț crize? Consiliul federal are dreptul să accepte sau să respingă ori-ce rezoluțiune a Reichstagului. El n'a prea uzat de acest drept, însă când e vorba de siguranța imperiului, atunci câtă să useze de dreptul său. Ș'apoi art. 59 al Constituțiunii zice : Ori-ce german sănătos trebuie să servească sub steaguri. Art. 63 dă împăratului dreptul să fixeze cifra efectivului armatei, deci dacă D. V. respinge cererea guvernului, vine rândul și dreptul împăratului. Prin urmare nu ve compromiteți, nu căutați crize, căci n'ați cetit Constituția. Noi vom o armată imperială nu parlamentară. Alt-fel vom fi siliti să facem apel la țară, la elegători, la un alt Reichstag, și aceasta cât mai curând!

Serviciul telegrafic al „României Libere“

Viena, 12 Ianuarie.

Unele fol de aici resună ast-fel discursul prințului Bismarck : Germania trebuie să'î sporească forțele militare de frica Franței, nu a Rusiei. Alianța dintre Germania și Austria nu mai există; Bismarck vrea alianța între cele trei imperii, care nu există încă. Numai dacă Germania va fi tare, pacea va fi menținută. Germania nu vrea să'î știe nimic de Bulgaria. Dacă Reichstagul va respinge propunerile guvernului, Parlamentul va fi dizolvat.

Alger, 12 Ianuarie.

Din Setif se anunță că în zilele trecute au fost numeroase cutremure de pământ la Mausurah. Mai multe case s'au dărâmat. Un mare număr de Arabi au petrecut noaptea în câmp, deși e frig și zapadă. (!)

Paris, 12 Ianuarie.

Toate foile interpretează în sens pacific discursul prințului Bismarck și declară că nici Franța nu are de gând să atace pe Germania.

Londra 13 Ianuarie.

Ziarele Standard și Times sfătuiesc Parlamentul german să voteze legea militară, căci numai o Germanie tare poate păstra pacea.

Pall Mall Gazette publică un articol intitulat : «Saigner à blanc», în care zice că e trist lucru, ca în veacul nostru cel mai mare bărbat de Stat să prevestească un măcel între popoare.

A se vedea ultime știri pe pag III-a.

București, 3 Ianuarie 1887.

Căutând linia caracteristică a anului 1886, am constatat pentru cei ce dețin puterea o stare de iritație bolnavă și am raportat aceste stări ineptile administrative, schilodirile legiuitoare și palmuirile date, pe stradă și în Parlament, liberalismului.

Să pășim mai departe :

La începutul anului trecut, M. S. Regele avea de consilierii pe domni :

I. Brătianu, președinte al Cabinetului și ministru de interne;

M. Ferechide, în capul afacerilor străine;

C. Nacu, la departamentul finanțelor;

Dim Sturdza, ministru al instrucțiunii publice și al cultelor;

D. Eug. Stătescu, în fruntea justiției;

Radu Michai, conducând lucrările publice;

St. Fălcoianu, ministru de război; și

An. Stoiloian, la departamentul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor Statului.

Acum, Suveranul nostru are împrejurul său aproape același cabinet, cu singura deosebire, că d-nii Fălcoianu și An. Stoiloian au încetat de a fi miniștri și administrarea armatei a fost încredințată generalului Al. Angelescu, iar portofoliul d-lui Stoiloianu l'a luat, ca un supliment de ocupație, primul-ministru.

De ce s'a dus generalul Fălcoianu și a venit generalul Angelescu? de ce s'a dus d. Stoiloianu și n'a mai venit altul? — nimeni nu știe.

Așa e sistema constituționalismului colectivist, și ori-ce critică a fost deșartă. Miniștrii sunt umbrele d-lui I. Brătianu; ei sunt mulțumiți de această situațiune; să le dăm dar considerațiunea ce li se cuvine

Cabinetul am putea zice, este același; aceleași persoane, aceași lipsă de idei; niște oameni cari expedesc afacerile, unii mai bine și alții mai rău, dar fie-care mai slăbit și mai necăjicos.

Cât va mai ține acest Cabinet? — nu știm. Toată lumea știe însă că el e șubred, din cauza șubrezeții individuale a membrilor săi. Lucrul el mărturisesc chiar colectivității; lucrul trebuie să fie constat și de Coroană.

Când am întrebuințat cuvântul șubred, nu ne am putut gândi la starea fizică a consilierilor M. S. Slăbiciunea este de un alt caracter : ea se manifestă prin sterilitatea în concepțiunii de organizare, prin acte desordonate, prin agitarea maladivă după impresiile momentului, prin pierderea busolei liberalismului, cari toate concurg la nimicirea autorității morale.

Dintre toți colectivității, numai d. I. Brătianu mai are ceva prestigiu, și acest prestigiu este datorit mai mult suvenirilor trecutului, onestității personale și aspectului său simpatic, decât faptelor îndeplinite în cursul anului 1886, care an a consumat o mare parte din valoarea bătrânului.

Nu credem că, la anul, vom mai avea ocașiunea să numărăm aceleași nume în consiliul Coroană. Descompunerea merge înainte, și dacă națiunea deșteptată va zice : destul! într-o clipă se va spulbera întregul conglomerat colectivist.

Fără îndoială că, înainte de cădere, d. Brătianu va încerca să'î întărească partidul, căutând forțe noi pentru Cabinet. Nu credem însă că va mai isbuti. Colectivitatea este sleită; ceva mai bun de cât are astăzi pe banca ministrilor, nu se găsește. Afară din co-

lectivitate, sunt forțe, dar cine va mai alerga să prelungească viața unui organism muribund. Se vede că partidele nu se pot reface de cât afară din guvern, în atmosfera purificatoare a luptei pentru principie.

D. Brătianu va trebui să cază, căci partidul său, după ce a avut norocul să străbată cu rezultate fericite pentru țară infricoșatele vremuri ale războiului, s'a dovedit nevrednic de a organiza țara și de a'î da condițiunile de viață modernă;— pentru că acest partid a pierdut în același timp singurul titlu ce'î mai rămăsese și cu care mai putea să lupte în zile grele, titlul liberalismului. Căderea sa este o consecință necesară din punct de vedere rațional. Fi-va realitatea în contrazicere cu rațiunea?

Nu mai cu forța materială nu poți s'o duci multă vreme. S'a văzut potențialul mari, cari dăseră țării lor gloriu militar, largiri de fruntării, prosperitate materială, căzând când se rezimaseră numai pe forță. Cum n'o să cază d. Brătianu, când sufletul guvernământului său a devenit stăpânirea de fapt. Căderea sa dar este apropiată și ea va fi cu atât mai grea cu cât nu va ști să prevină, printr'o retragere voluntară, ziua răsturnării.

D. Ion Brătianu n'a înțeles ceea ce i-am spus noi, acum trei ani, că vechile formațiuni politice nu mai au rațiunea de a fi în țara noastră, și că niște formațiuni noi sunt absolut necesari. Sperăm că va înțelege aceasta afară din guvern.

CRONICA ZILEI

În ziua de anul nou M. S. Regele a asistat la serviciul divin din sfânta Mitropolie; și după aceea a trecut în apartamentele mitropolitului primat unde a primit felicitările I. P. S. S. în numele clerului. După Mitropolit, d. ministru al afacerilor externe prezintă felicitările în numele guvernului. M. S. Regele primi apoi felicitările Corpurilor legiuitoare, ale Capitalei, și ale înaltei curți de Casație.

La plecarea M. S. corul seminarului Niton, care era așezat pe scara de onoare a apartamentelor I. P. S. S., a intonat un imn de bună urare.

La 12 ore M. S. regele s'a întors la Palat.

Nefiind primire la Curte, un mare număr de persoane din toate stările societății s'au grăbit a aduce urări Suveranilor prin inseriere la Palat.

Cu această ocașiune, MM. LL. au primit nenumărate telegrame de felicitări din toate unghiurile țării și din străinătate.

În Monitorul de azi a apărut decretul prin care se acordă deplină amnistie tuturor persoanelor implicate în afacerea de rebeliune petrecută în Botoșani în zilele de 2 și 3 Noembrie 1887 cu ocazia alegerilor comunale.

Prefectul poliției capitalei a fost promovat la gradul de comandor al ordinului Coroana României.

D. San Marin, procuror, a plecat ieri la Calărași să facă o anchetă în privința unui omor făptuit acum vr'o trei săptămâni acolo.

Atelierele căilor ferate se vor mări și peste puțin se va putea instala un atelier

eparat pentru construirea vagoanelor și locomobilelor.

În cursul lunii Decembre în Plocești s'au născut 82 persoane, și au murit 120. S'au făcut 6 căsătorii.

Comitetul filantropic din Galați a adunat și a împărțit săracilor, în ajutorul anului nou, 1,622 lei 50 bani.

Trenurile de ieri și de alaltăseară au sosit în Galați cu întârziere de câte 50 și 70 minute, din cauza vântului mare.

Consiliul sanitar superior va discuta azi petiția pe care a primit-o din partea a 7 ovrei, supuși streini, cari și-au terminat studiile în medicină în Berlin și prin care cer voia să depue examenul de liberă practică în țară.

Comitetul opozițiunii s'au întrunit ieri la 4 ore la clubul Unirea. S'a hotărât ca să se ia chiar d'acum în cercetare listele electorale.

Se zice că colonelul Vulcucoff, directorul arsenalului din Sofia, a făcut cu autorizațiunea guvernului român, la arsenalul din București, o însemnată comandă de piese de aramă pentru obuze.

Guvernul Greciei a desființat carantina de observațiune ce era impusă provenințelor de pe coastele occidentale ale peninsulei italice de la Venimiglia la Otrante; iar vasele cu abur și navele cari au părăsit aceste coaste de la 8 Decembre, vor fi supuse numai unei visite medicale.

D-lui Mihail Constantin Dobrescu, licențiat în medicină de la Universitatea din București, i s'a acordat dreptul de liberă practică a medicinei în țară.

În noaptea de Miercuri spre Joi vaporul bulgar Golupcik, care transporta material de război de la Vidin la Silistra, s'a înmoliat la o distanță de 4,000 metri în suș de Rusciuk.

S'au luat măsurile necesare pentru scoaterea nimitului vapor din nomolul de nisip în care s'a înmoliat.

Gazeta Transilvaniei a împlinit în ziua de 1 Ianuarie al 50-lea an al existenței sale.

Mai mulți acționari ai Băncii Naționale sunt hotărâți să ceară modificarea unor articole din statutele Băncii.

Se vorbește, spune Lupta, că mai mulți streini sunt decisi a cere autorizațiunea guvernului ca sub patronajul său să se înființeze o lotărie națională care să se tragă de mai multe ori pe an.

Această lotărie va fi garantată de guvernul nostru.

La vamă s'a descoperit niște fraude mari.

Un fabricant de încălțăminte care are în capitală mai multe magazine introducea marfă din fabrica sa din Viena după ce o trecea mai întâi prin Germania și aceasta spre a scăpa de taxele cele mari care trebuia să le plătească după tariful autonom.

Măine seară, la Ateneu, d. Barbu Ștefănescu deja Vrancea va ține conferința sa despre : Ce este Patria?

ATENEUL DIN CRAIOVA

Craiova, 20 Decembre 1886.

Iubite Sphinx,

În mai multe din scrisorile ce ți-am trimis, făgăduiam că ți voi da oare-cari amănunte în privința mersului ca să zic așa al Ateneului nostru. Din diferite cauze însă nu m'am putut achita de această obligațiune folositoare din toate punctele de vedere.

ECOURI STREINE

Jubileul veterinarului în Ungaria. — Institutul veterinar din Budapesta va seria în anul acesta jubileul de 100 ani al existenței sale. Anume în 6 Februarie 1787 a ținut Alexandru Tolnay la Universitatea din Pesta primul discurs despre aboalele trecute de la animale asupra omului și vindecarea lor.

Moravuri chineze — Ziarul *Natura* narează niște interesante amănunte asupra moravurilor unor populații ce locuiesc partea din China coprină în Yunnan, între Canton și Bahmo. Acești aborigeni au o figură mult mai caracteristică de cât Chinezii proprii și sunt demni de observare pentru spiritul lor de ospitalitate. Femeile nu și mutilează picioarele și poartă un costum pitoresc, care amintește puțin vechiul costum al tinerelor fete elvețiene sau tiroleze, și chiar costumul nostru național. Iacă cum se face căsătoria în aceste țări: În ziua anului nou, toți celbatarii se așază d'a lungul unei riți, bărbații d'o parte și femeile de alta. Fie-care fată aruncă câte-o minge peste ripă; bărbatul care o prinde, este fericitul ei soț. Femeile sunt foarte incusite în acest joc, așa că ténérul, pe care-l preferă, e aproape sigur d'a priindea minge!

O capodoperă. — În Viena zăpada e mare. Ce groază pe lume într'o zi, când zări într-o stradă pe mal mulți oameni, armați cu lopeți, luptându-se cu un urs alb colosal! Ursul era de zăpadă. Inșă lumea vieneză admiră poate și acum o adevărată capodoperă, lucrată de doi Italiani și așezată în fața unei biserici din centrul orașului, și anume bustul împăratului Franz Iosef, executat minunat — de zăpadă. Cel doi artiști au lucrat două nopți la lumina lune!

Nebunii în Ungaria. — Se înmulțesc nebunii, scrie *Budapester Tagblatt*, în mod înspăimântător, atât în provincie cât mai ales în capitala Ungariei. Partea de observație a spitalului «Rochus» nu mai cuprinde nefericirii, care se aduc pe fece zi-colo și casa alienaților din Leopoldfeld nu mai are odă îndestul pentru a cuprinde nefericirii ce se aduc. Direcțiunea spitalului «Rochus» a cerut de la ministerul de interne să se primească 11 nefericirii alienați, iar ministrul a respins cererea «pentru lipsă de loc», cum se zice în foaia oficială.

Pe mare. — Din New-York se telegrafiază, că în timpul unui viscol corabia *Elisabeth* a naufragiat la Cap Henry. Două luntri, venind în ajutor, au luat echipajul compus din 15 persoane; dar un val colosal a resturnat luntrile și s'au înecat toți dintr'însele, adică 20 persoane.

CRIME — DELICTE — ACCIDENTE

Ieri au fost două incendii în capitală: unu în piața Sf. Anton, și cel-alt pe calea Victoriei Nr. 81; grație numai vecinilor și oamenilor streini focurile au putut fi localizate, căci pompierii, ca de obicei, au sosit foarte târziu.

Alaltăieri s'a găsit pe strada Municipală cadavrul unui individ necunoscut, ca de 45 de ani.

pe tăcutele de sigur, pentru faptul că, cu amănuntele ce veți da, veți contribui a pune în lumină persoana unui scriitor asupra căruia critica n'a zis nimic solid până acum și care va continua să trăiască chiar în pofida celei mai aspre critice.

N. Nicoleanu s'a născut în Transilvania, în comuna Cernatu din Săcele, lângă Brașov, pe la anul 1832. Era ortodox, din părinți de frunte din localitate; de viță, mocan-economic. Se poate verifica această origină a lui Nicoleanu arătând registrele bisericești St. Nicolae din Cernat, biserică zidită de o văduvă și având în neamul Circuleștilor, cu ajutorul rudelor sale.

Nicoleanu și-a săvârșit studiile primare în același timp cu repositul Ir. Circă — cu care era camarad de jocuri și de petreceri, — sub energica conducere a repositului profesor N. Preda. Acesta a murit înstitutor în Ploști, unde se strămutase de nu știu câtă vreme.

Repositul își spune ca particularitate, cu privire la învățământul primar de-acolo, că li se făcea instrucțiune complectă predându-li-se toate cunoștințele, — până și psaltichia. Când era prinși că vorbesc românește, la clasa de nemțește, li se da să poarte o oală prin țarg.

În Cernat, la școala și acasă, Nicoleanu se numea Neageo Tomoșoiu.

Pe la 1848 (înainte ori după?) Neageo

Dar a sosit momentul și iată-mă. Înainte însă de a schița pe scurt una sau două din conferințele ținute până acum, trebuie să-ți spun bucuria și satisfacțiunea ce simt văzând că se stăruiește cu o ardoare demnă de elogi, în a se implanta în spiritul creațiilor ideea de cultură. Conferințele se prezintă mai mult de cât ar putea să încapă în spațiul priincios unor asemenea ședințe, așa că, pentru ca comitetul să-și satisfacă pe toți, sau pe cel mai doritor, a trebuit să prelungească și acest an epoca conferințelor până în Mai.

E un lucru frumos — și sunt sigur că fiecare va simți ca mine — când îți voi spune că ziua de Vineri este considerată ca o zi deosebită iar a merge seara la conferință, este o grijă particulară.

Iată dar că aveam dreptate când îți spuneam că, în ceea ce privește Ateneul, aveam a-ți spune lucruri frumoase.

Trebuie să mai adaog, spre a confirma ceea ce spuse mai sus, că o bună parte din conferințele Ateneului nostru, s'au publicat prin ziare, reviste sau în broșuri separate, cum d. e. conferințele d-lui M. Străjan, acea d lui Nicolaus Racoviță, acea a d-lui N. P. Guran, precum și acea a d-lui Petre Chițu. Toate aceste producțiuni, primii copii ai acestor instituții, fragedă încă, confirmă ideea că spiritul orașului nostru se ridică și seriosul tinde din ce în ce mai mult a înlocui pierderea de timp cu alte ocupațiuni nefolositoare, ba încă adese-ori dăunătoare.

Până acum, în acest an s'au ținut vreo cinci conferințe; din acestea voi da preferință la două din ele și această o fac nu spre a stabili vre-o diferență între conferințarii, ci pentru că dd. M. Săulescu și N. P. Guran sunt încă niște studenți ai facultății de drept din Paris, care mai au câte un an până să-și termine definitiv studiile. Ei și-au ținut conferințele și au plecat, lăsând în spiritul concetățenilor lor o frumoasă impresiune.

Cel d'entel, d. M. Săulescu, a fost chiar acela care a început seria conferințelor. D-sa ne-a vorbit despre *literatura română în ultimii ani*. După cum vezi subiectul înbrățișează un câmp destul de larg, ba încă aproape imposibil de străbătut în timp de o oră, cât a ținut convorbirea sa, și prin urmare lesne poți înțelege că ori cât de restrâns ar fi fost cuvântarea conferințarului, tot n'ar fi putut să treacă în revistă măcar producțiunile literare în România în ultimii ani.

De altmătre că e drept nu prea suntem bogăți în ale literaturii — o recunosc eu destulă durere — iar ce se găsește pe hârtie icl și colo nu merită numai de cât să treacă la nemurire; dar aceia — mulți puțin cât îi avem — au destulă valoare, în ochii noștri cel puțin, ca cine-va să se ocupe de d'nsii mai serios, când e vorba de a studia.

Din asta totuși nu fac o crimă domnului M. Săulescu; voi zice numai că asupra scrierilor lui de la Vrancea și ale amicului său Vlahuță a trecut prea *foarte* repede.

A emis însă o altă aserțiune pentru care ne vom lua puțin la ceartă cu d'nsul.

Intre altele, vorbind de Eminescu a repetat oare-cum, câte-va idei emise mai de mult de alții în altă parte, și nu s'a multumit numai a le repeta, a mers ceva mai departe. A căutat cu alte vorbe să explice oare cum cauza pentru care Eminescu e pesimist. O, doamne, dar cine-va e pesimist pentru că nu e optimist, și cred că atât e destul Era destul să caracterizeze scrierile acestui poet, după cum a și făcut-o cu destulă competență, a mai căuta însă să explice de ce era pesimist Eminescu, și a explicat, repetând niște idei emise deja mai înainte, eu cred că era nefolositor.

A mai emis apoi câte-va idei în contra junimistilor. La acestea se înțelege că nu

vo! răspunde nici o vorbă. Fie-care este în drept să și aibă părerile sale.

D. N. Guran a susținut o teză pe atât de frumoasă, pe cât de dificilă: *Evoluțiune și revoluțiune*. Asupra unei astfel de teze sunt multe de zis, ba încă foarte multe. Voi spune numai în câte-va cuvinte care a fost teoria susținută de d. Guran. După d-sa, atât una cât și cea-altă, nu sunt alt ceva de cât produsul popoarelor iar nu al individelor. Se înțelege. Apoi, revoluțiunea nu este alt-ceva de cât o evoluție în stare acută, sau mai bine luând un exemplu, când o apă, care curge lin, întâlnește în calea ei un obstacol, ea se umflă, se mănăie și sfirșește prin a nimici obstacolul, care a căutat, într'un timp mai mult ori mai puțin lung, să oprească cursul natural al apei. Toate bune.

Dar e un punct asupra căruia iar nu ne înțelegem și asupra căruia trebuie negreșit o lămurire.

D. Guran a arătat că numai popoarele fac revoluțiunile, nici de cum individele. Nu voi susține contrariul, căci atunci ași spune un neadevăr, dar voi adăoga că niște anume individe marcante în istorie au jucat totuși un rol — une-ori chiar decisiv — asupra destinului popoarelor. Exemple avem destule: Dronnwell, Frideric cel mare, Robespierre, Petru cel mare... fără a uita marea figură a lui Tudor Vladimirescu, și căli alții, care fie-care în felul lor au influențat atât de mult asupra mersului lucrurilor, în cât fără d'nsii șișul tapetelor cine știe ce direcțiune ar fi luat.

Admițându-se acestea ne-am înțeles și terminând voi adăoga că conferința din acest an a domnului Guran, ca și cea din anul trecut, pe care a publicat-o într'o elegantă broșură, m'a incredințat atât despre erudițiunea sa cât și despre talentul său de a se exprima.

Regret că nu pot să vorbesc mai pe larg, după cum ași dori; sper însă că voi mai avea ocaziunea să reviu asupra producerilor acestor tineri. Atunci imi voi face o plăcere a l studia mai de aproape.

Scrib.

Post-scriptum. În scrisoarea precedentă, vorbindu-ți despre Teatrul nostru îți spuneam între altele că merge mai bine anul acesta de cât anii trecuți. Am apucat de am spus cuvântul și mi vine greu să mă dezic. Pentru ca să nu ajung aici voi ruga atât pe direcțiunea acestui teatru cât și onor. comitet teatral (anche noi siamo pitori) să înceteze o dată cu *Orfelinele*, cu *Curcanii* și alte scalcituri de felul acestora.

Sunt în acest Teatru elemente serioase care pot munci și care nu se dau înlături; aceste elemente trebuie utilizate. Bobescu poate juca alt ceva mai bine și cu mai mult folos atât pentru el cât și pentru publicul ce l'ascultă și vede, de cât rolul lui Petre din *Orfelinele*; Anestin, lui Anestin mai cu seamă, el trebuie roluri mult mai serioase decât acelea ce joacă, mai cu seamă de cât-va vreme; tot ast-fel Tânănescu și Fărăcașanu. Apoi piese ca *Insurătoare ori foc*, o urită traducere din o piesă franceză nu mai puțin urită, nu se mai poate îngădui pe scena de astăzi. Ce-fel lipsesc piesele? Dar cele anunțate în acel program așiat pe ulițele Craiovei, la începutul stagiunii?

Eu așteptam acele piese și le aștept încă și toată lumea le așteaptă, iată pentru ce ziceam că Teatrul nostru merge în genere mai bine acest an, și pentru ce nu mă dezic încă.

cu cine-va de anumite adevăruri. Acum chiar când se afla c'un picior în groapă și cu unul afară, era neobosit, gata să-ți spună, să-ți povestească, să-ți apere sau să-ți cufunde o teorie, o faptă, o gândire.

În ziua aceea mi-a vorbit despre Nicoleanu, nu de poet dar de om; nu de scriitor dar de prieten, de prieten din copilărie...

— Dragul meu, te așteptam să-ți povestesc unele lucruri despre care poate n'ii mai avea de la cine să le afli, — imi zise d'odată.

Avea un ris nervos și întrerupt, or de câte ori povestea vr'o amintire I se lumina fața când vorbea despre lucruri vesele și plăcute lui. Ii sticleau ochii. Acum însă, abia licăria lumina în fundul lor. Și mă îndemnă să însemn ce mi va spune.

Cred că se cam lămurește de ce v'ă adresez aceste rânduri, d-le profesor Suci. Repositul m'a asigurat că singurul om care ne poate da amănunte sigure despre Nicoleanu sunteți d-voastră. M'a rugat chiar — și'n ast-fel de casuri rugăciunea este îndatorire — să vă solicit atențiunea d-voastră asupra destăinuirilor făcute și să-ți spun răspunsul d-voastră ca să poată însuși vedea de l mai ajută memoria or nu. Astăzi, cele ce mi veți răspunde — nu le mai pot spune celui care nu'a sfătuit să vă întreb. Dar Cercul de inteligență care se ocupă cu ale literaturii noastre v'ă va aduce mulțămiri,

În seara de 18 Decembre trecut, în comuna Chioara, județul Ialomița, a încetat din viață femeia văduvă anume Chira, în etate de 115 ani.

În ziua de 19 Decembre trecut, locuitorul Neculai Nistor, din comuna Borca, județul Suceava, aflându-se la lucru în parchetul Stigioara, a picat asupra lui un copac mare, care i-a cauzat moartea.

În ziua de 16 Decembre trecut, a încetat din viață femeia Văduva Ioana Mihailoae, în etate de 115 ani, și Ioniță Pruteanu în etate de 108 ani, ambii de loc din comuna Geoseni, județul Bacău.

GUY DE MAUPASSANT

DARURI DE ANUL NOŪ

Iacob de Randal după ce prânzi singur acasă la el dete voe feciorului să se ducă să petreacă, și el se puse la masă să scrie niște scrisori.

Ast-fel isprăvea el toți anii, singur, scriind și gândindu-se. Făcea pentru d'nsul un fel de revistă a lucrurilor petrecute din ziua din urmă a anului, a lucrurilor sfirșite, a lucrurilor moarte, și cu cât își aducea aminte de câte un prieten, îl scria câte-va linii, o bună ziua cordială de 1 Ianuarie.

Așa dar se așază, deschise o cutie, luă dinăuntru o fotografie de femeie, se uită la d'nsa câte-va secunde, și o sărută. Pe urmă după ce o puse lângă foaia de hârtie pe care scria, începu:

«Scumpă Irino, negreșit c'ai primit adineori micul suvenir pe care-l adrezez te-mei, m'am închis astă seară, ca să-ți spun... Condeiu nu mai vru să scrie. Iacob se sculă și începu să umble prin casă.

De zece luni avea o amantă, nu o amantă ca cele-altă, o femeie de aventuri, din lumea mare, din teatru ori după stradă, ci o femeie pe care o iubise și o cucerise. El nu mai era ténér, de și era bărbat ténér, și și închipuia viața serioasă ca om cu spirit pozitiv și practic.

Deci se puse să facă bilanțul pasiunii lui, după cum făcea în fie-care an cum-păna amicitiiilor dispărute sau noi, a faptelor și a oamenilor intrați în existența lui.

Potolindu-i-se înția lui furie de amor, se întrebă o o precizie de comerciant care face socoteala cum îl era starea inimii pentru ea, și se sili să ghicească ce fel are să fie pe viitor.

Găsi o mare și adâncă atențiune, făcută din iubire, din recunoștință și din miile de legături mărunte de unde se nase legăturile lungi și tari.

Auzi clopoțelul răsunând și tresări. Se codi. Să deschiză? Inșă se gândi că trebuie să deschiză, în noaptea aceasta a anului nou, să deschiză necunoscutului care trece și bate, ori cine ar fi el.

Luă dar un feșnic, trecu prin anticameră, trase zăvoarele, dezvirtii cheia, trase ușa spre el și zări pe amanta lui, în picioare, galbenă ca o moartă, ținându-se cu mâinile de zid.

Îngănă:
— Ce ai?
— Ea răspunse:
— Singur ești?
— Da.
— Fără slugi?
— Da.
— Aveai de gând să ieși?
— Nu.

Ea intră ca femeie care cunoaște casa. Cum ajunse în salon, căzu pe divan, și acoperindu-și obrazul cu mâinile, începu să plângă groaznic.

El ingenuchiase dinaintea ei, silindu-se să îi desfacă brațele, să se uite în ochii ei și tot zicându-și:

— Irino, Irino, ce ai? Te rog, spune-mi ce ai?

Atunci ea îngănă, suspinând:

— Nu mai pot trăi așa.

El nu pricepea.

— Să trăiești așa?... Cum?...

— Da. Nu pot să mai trăiesc așa... la mine acasă... Tu nu știi... Nu 'ți am spus nicl odată... E grozav... Nu mai pot... Sufer prea mult... M'a bătut mai adineori.

— Cine... bărbatul tău?

— Da... bărbatul meu

— A l...

El se mira, fiind-că nu bănuise nicl o dată că bărbatul ei putea fi grosolan. Era un bărbat din lumea cea mai bună, un bărbat de culise; cunoscut, citat de toți, apreciat pretutindeni, cu maniere foarte curtenitoare, cu spiritul foarte mediocru, fără instrucție și inteligență reală, indispensabilă, pentru a cugeta ca toți oamenii bine crescuți, fără respect de toate prejudițiile cum se cade.

Părea că s'ocupa de nevasta lui cum trebuie să facă cineva între persoane bogate și de familie. S'ingrija îndestul de dorințele ei, de sănătatea ei, de toaletele ei și alt-fel o lăsa foarte liberă.

Randal, ajungând prietenul Irinei, avea drept la strângerea de mână afectuoasă pe care ori-cel bărbat care știe să trăiască o datorește familiilor nevestisale. Pe urmă, când Iacob, — după ce fusese cât-va vreme prieten, — ajunse amantul ei, relațiunile sale cu soțul fură mai cordiale, după cum se cuvine.

Nicl o dată nu văzuse el nicl nu ghicise certuri în casa asta, și destăinuirea asta neașteptată îl zăpăci.

Întrebă:

— Cum s'a întâmplat? spune-mi.

Atunci ea povesti o istorie lungă, toată istoria vieții ei, din ziua mărișului. Înția desunire născută dintr'un nimic, pe urmă accentuându-se pe fie ce zi între două caractere opuse.

Pe urmă veniseră niște certuri, o separație complectă, neaparentă, dar efectivă, pe urmă bărbatul său s'arătase agresiv, posomorit, violent. Acum era gelos, gelos de Iacob, și, chiar în ziua aceea, după o scenă, detese într'înșă.

Ea adăose hotărât: «Nu mă mai întorc la el acasă. Fă cu mine ce vrei!»

Iacob se pusesse în fața ei, cu genuchile lipite d'ale ei. Îi luă mâinile.

— Scumpă mea, ai să faci o prostie mare, care nu se poate îndrepta. Dacă vrei să-ți păreșești bărbatul pune toate strămbătățile de partea lui, așa ca situația d-tale de femeie, de femeie căria nu i se poate nimic imputa, să rămăne neatinșă.

Ea întrebă uitându-se neliniștită la el:

— Atunci, ce mă sfătuești să fac?

— Să te întorci acasă și să suferi viața până în ziua când vei putea dobândi sau o separație, sau un divorț cu toată cinstea.

— Nu! cam laș aceea ce mă sfătuești?

— Nu, e cu minte și cu judecată. Ai o situație naltă, un nume pe care trebuie să-ți ferești, prietenii pe care trebuie să-ți păstrezi și părinți pe care trebuie să-ți menajezi. Nu trebuie să uiți și să pierzi toate acestea print'o faptă necugetată îndrăzneată.

Ea se sculă, și, cu violență:

— «Ei bine! nu! nu mai pot, s'a sfârșit, s'a sfârșit!»

Pe urmă, puind amândouă mâinile pe umerii amantului său și uitându-se în fundu ochilor lui:

— Mă iubești?

— Da.

— Adevărat?

— Da.

— Atunci, oprește-mă la tine.

FOIȚA ROMÂNIEI LIBERE

— 3 Ianuarie 1887 —

VERZI SI USCATE

VIII

D-lul profesor Suci, de la Universitatea din Iași.

Cu câte-va luni înainte de a-și fi dat obștescul sfirșit mult iubitul meu profesor Ir. Circă, m'am aflat într'o sub-seară la căpătâiul său.

Nu fusese, nicl în zilele bune, gras și cărnos. Dar acum numai piele pe os mai rămăsese. I se scofălcise fața, pieptul i se scorbosise, i se lungiseră mâinile, chipul i se prelungea și privirea îi era stinsă și aproape. Un pumn de oase înșirate și acoperite cu un gulguliu de carne, aveam înaintem.

Irinia Circă eși iubea mult școlarii și bucuria lui a mai mare era să-i vadă și pe ei căli poartă dragoste și interes. Se punea la vorbă cu d'nsii, le spunea de toate și tot ce știa asupra unei anumite cestiuni și nu era de loc șgărcit la vorbă nicl lipsit de căldură când vroia să convingă pe

cine-va de anumite adevăruri. Acum chiar când se afla c'un picior în groapă și cu unul afară, era neobosit, gata să-ți spună, să-ți povestească, să-ți apere sau să-ți cufunde o teorie, o faptă, o gândire.

În ziua aceea mi-a vorbit despre Nicoleanu, nu de poet dar de om; nu de scriitor dar de prieten, de prieten din copilărie...

— Dragul meu, te așteptam să-ți povestesc unele lucruri despre care poate n'ii mai avea de la cine să le afli, — imi zise d'odată.

Avea un ris nervos și întrerupt, or de câte ori povestea vr'o amintire I se lumina fața când vorbea despre lucruri vesele și plăcute lui. Ii sticleau ochii. Acum însă, abia licăria lumina în fundul lor. Și mă îndemnă să însemn ce mi va spune.

Cred că se cam lămurește de ce v'ă adresez aceste rânduri, d-le profesor Suci. Repositul m'a asigurat că singurul om care ne poate da amănunte sigure despre Nicoleanu sunteți d-voastră. M'a rugat chiar — și'n ast-fel de casuri rugăciunea este îndatorire — să vă solicit atențiunea d-voastră asupra destăinuirilor făcute și să-ți spun răspunsul d-voastră ca să poată însuși vedea de l mai ajută memoria or nu. Astăzi, cele ce mi veți răspunde — nu le mai pot spune celui care nu'a sfătuit să vă întreb. Dar Cercul de inteligență care se ocupă cu ale literaturii noastre v'ă va aduce mulțămiri,

pe tăcutele de sigur, pentru faptul că, cu amănuntele ce veți da, veți contribui a pune în lumină persoana unui scriitor asupra căruia critica n'a zis nimic solid până acum și care va continua să trăiască chiar în pofida celei mai aspre critice.

N. Nicoleanu s'a născut în Transilvania, în comuna Cernatu din Săcele, lângă Brașov, pe la anul 1832. Era ortodox, din părinți de frunte din localitate; de viță, mocan-economic. Se poate verifica această origină a lui Nicoleanu arătând registrele bisericești St. Nicolae din Cernat, biserică zidită de o văduvă și având în neamul Circuleștilor, cu ajutorul rudelor sale.

Nicoleanu și-a săvârșit studiile primare în același timp cu repositul Ir. Circă — cu care era camarad de jocuri și de petreceri, — sub energica conducere a repositului profesor N. Preda. Acesta a murit înstitutor în Ploști, unde se strămutase de nu știu câtă vreme.

Repositul imi spune ca particularitate, cu privire la învățământul primar de-acolo, că li se făcea instrucțiune complectă predându-li-se toate cunoștințele, — până și psaltichia. Când era prinși că vorbesc românește, la clasa de nemțește, li se da să poarte o oală prin țarg.

În Cernat, la școala și acasă, Nicoleanu se numea Neageo Tomoșoiu.

Pe la 1848 (înainte ori după?) Neageo

Tomoșoiu a părăsit Cernatul, și casa părăsescă, și prietenii de a trecut în țara muntenesească la Bozdu. Episcopul după atunci îi era unchiu. Se vede treaba că Tomoșoiu a intrat în seminar. Pe semne că a fost rău tratat, de către unchiul său, episcopul, om cumplit și lacon de banl. Se zice că odată l'ar fi chemat de I-a arătat o ladă plină cu galbeni, zicându-i: «ia căți vrei, și Neageo Tomoșoiu n'a putut scoate nicl unul fiind-că lada aceea avea un sistem de

columnae care strângeau banii așa de bine în cât 'l era peste puțină să-și scoț de nu știa meșteșugul cu care se deschideau.

Erați profesor la Buzdu, pe acele vremuri. Din Seminar, Tomoșoiu ar fi fugit, fără vreme (când și din ce cauze?) la Craiova, înstreinându-se cu totul de casă și de neamuri; și-a schimbat numele.

Tocmă mai târziu, pe la 1860 a apărut un N. Nicoleanu, în saloanele repositului Ion Măiorescu. Aci a făcut și Circă cunoștință cu Nicoleanu.

«Semăna atât de mult și la vorbă și la port și la chip, cu un cine-va pe care îl cunoscușem odată, dar despre care nu'mi mai puteam aduce aminte, în cât de câte-ori îl vedeam imi venia să-l întreb de nu mă cunoaște de alt-unde-va, de n'am copilărit cum-va împreună... Nicoleanu însă se posomora de cum mă zăria, imi întor cea spatele și îl surprindeam uitându-se

chiondoriș la mine. Omului ești-a nu'l făcusem nicl un rău și nu 'nțelegeam ce pică să aibă pe mine de se ferește și nu mă poate vedea cu ochi bunl... Nicl chip să'ml aduc aminte de Neageo Tomoșoiu... și de mi-ar fi trecut chiar chipul lui prin minte, numele Nicoleanu mi rătăcia cărarea.

Târziu după nenorocitu'i sfirșit, ducându-mă dincolo m'am întâlnit cu neamurile lui Tomoșoiu, cu frații lui mai mari și, din vorbă în vorbă, imi spuseră că despre amicul meu de jocuri și de petreceri, Neageo, nu mai știe nimic de când a fugit din Buzdu. În minte'ml se apropia figura lui Nicoleanu de a unuia din frații săi, cu care era leit, și mă lumina că Nicoleanu nu e altul de cât Neageo Tomoșoiu.

Casa Tomoșoiilor e în piața, în Cernatu. Astăzi se află vëndută unui popă.

Viața omului este vrednică de cunoscut de către cel-bare se ocupă de scriitor. Cât se știe despre Nicoleanu, nu'l destul; cele ce mi-a povestit profesorul meu neuitat ad trebuință de confirmare și de dezvoltări, pe care numai d-ta le poți da.

Mă închin și aștept.

Lupul.

El zise :

— Să te opresc? La mine? Aci? Ești nebună! Dacă așa face asta te-ai pierde pentru tot-d-a-una; te-ai pierde și nu te-ai mai putea cuceri! Ești nebună!

Ea, înceț, grav, ca femeie care știe greutatea vorbelor pe care le rostește, zise: — Ascultă-mă, Iacobe. El m'a oprit d'a mai da ochi cu tine și eu nu vreau să joc comedia ca să vii la tine într'ascuns. Trebuie, să știu să mă pierzi, să știu să mă iei!

— Scumpă Irino, în cazul acesta, divorțază-te și te voi lua de nevastă.

— Da, mă vei lua peste... doi ani cel mai euriu. Tu ai iubirea pacientă.

— Ascultă-mă, gândește-te. Dacă rămân la mine, el are să te ia mâine iar în casa lui, pentru că îți este răbătat, fiind că are pentru dânsu dreptu și legea.

— Eu nu îți ceream să mă ții la tine în casă, ci să mă duci într'un loc ori unde. Credeam că mă iubești îndestul pentru asta. M'am înșelat. Adio!

Se întoarce și apucă spre ușă, așa de iute în cât el abia o putu prinde la ușă salonului.

— Ascultă, Irino!

Ea se zmucea, nevoind să mai auză nimic, cu ochii plini de lacrimi și îngânând: — Lasă-mă... Lasă-mă... Lasă-mă...

O silă și șază și îngenuchiă iar în fața ei, pe urmă se silă s'o facă să înțeleagă nebulnia și primejdia planului ei. Nu uită nimic din ce trebuia să spună ca s'o convingă, căutând, chiar în dragostea lui, motive s'o înduplece.

Fiind-că ea stetea mută și înghețată, el o rugă să-l asculte, să-l creadă, să-l urmeze sfatului.

După ce isprăvi el de vorbit, ea i răspunde.

— Acum ai degând să mă lași să plec?

— Ascultă-mă, Irino!

— Mă lași?

— Irino, hotărârea ta este irevocabilă?

— Vrei să mă lași?

— Spune-mi numai dacă hotărârea ta, dacă hotărârea îți nebună de care ai să te cătești amarnic, este neclintită.

— Da... lasă-mă.

— Atunci rămâi. Tu știi bine că aci ești în casa ta. Vom pleca mâine dimineață.

— Nu. Este prea târziu. Nu vreau să sacrificiul, nu vreau devotament.

— Rămâi. Am făcut ce trebuia să fac, am spus ce trebuia să spun. Nu mai sunt răspunzător în fața ta. Conștiința mi este liniștită. Spune-mi ce dorești și te voi asculta.

Ea se puse iar pe scaun, se uită multă vreme la el, pe urmă întrebă, cu o voce prea liniștită:

— Atunci, fă-mă să înțeleg?

— Ce? Ce vrei să te fac să înțeleg?

— Tot... Tot ce ai gândit tu pentru-că să îți schimb ast-fel hotărârea. Eu, atunci, voi vedea ce trebuie să fac.

— Nu m'am gândit la nimic. Trebuia să te previu că ai să faci o nebulnie. Tu stăruiești, eu cer parerea mea de nebulnie și chiar pretinz.

— Nu îți bine să îți schimb așa deodată părerea.

— Ascultă-mă, draga mea. Nu îți vorba aci nici de sacrificii nici de devotament. În ziua când am priceput că te iubesc, mi-am zis aceea ce toți amorozații ar trebui să zică în ast-fel de caz.

Bărbatul care iubește p'o femeie, care se silește s'o câștige, care o dobindește și care ia o contractează chiar față cu sine și față cu ea, un angajament sfânt. E vorba, bine înțeles, de o femeie ca d-ta, și nu de o femeie cu inima deschisă, cu inima ușoară.

Căsătoria, care are o valoare mare socială, o valoare mare legală, nu are în ochii mei decât o prea ușoară valoare morală, fiind date condițiile în care se face în general.

Deci, când o femeie, atașată prin legătura aceasta juridică, dară care nu iubește pe bărbatul său, care nu poate să-l iubească, a cărui inimă e liberă, întâlnește un bărbat care-i place și se dă lui; când un bărbat fără legătură ia o femeie ast-fel, eu zic că el se angajază unu față de altul, prin consimțirea mutuală și liberă, mai mult decât prin acel d'a îngânat în fața eșarpei primarului.

Zic că, dacă sunt amindoi oamenii de onoare, unirea lor trebuie să fie mai intimă, mai tare, mai sfântă, ca și cum ar fi consacrată o toate sacramentele.

Femeea aceasta se pune în risc. Și tocmai pentru că știe, pentru că dă tot, înima ei, corpul ei, sufletul ei, onoarea ei, viața ei, pentru că ea a prevăzut toate mizeriile, toate primejdiiile, toate catastrofele, pentru că ea se încumetă să facă o faptă îndrăznească, pentru că e pregătită, hotărâtă să înfrunte tot; bărbatul său care poate s'o ucidă și lumea care poate s'o respingă, tocmai d'aceea este respectabilă în infidelitatea conjugală, tocmai d'aceea amantul ei luând-o trebuie să-i prevăzută și el tot și s'o preferă în loc de ori-ce alt ceva, întimplă-se ce s'o întimplă. Nu mai am nimic de spus. Am vorbit d'o camdată ca om înțelept care trebuia să te previe, n'am mai rămas în mine decât un om, omul care te iubește. Poruncește.

Ea i închise gura cu buzele, ei zise, încetșor:

— Nu era adevărat, iubite, nu îți nimic, bărbatul meu nu bănuște nimic. Inșă eu vream să văz, vream să știu ce ai face, vream... daruri de anul nou... să-mi dai inima ta... iar nu colieul d'adi-

neori. Mi-ai dat ce vream. Îți mulțumesc!... Îți mulțumesc!. Doamne cât sunt de mulțumită!

Trad. de I. S. Spartali.

CLIMATOLOGIA MORALEI

Cu omul cinstit și cu cel necinstit este tocmai ca cu uritul și cu felmosul. Altă națiune, alte moravuri, alte gusturi, este atacere de latitudine, de climă, de rasă, de prejudeții, de educație. În arhipelagul maelaz femeile cari-și îngrijesc persoana își vopsesc dinții cu negru, cu roșu sau cu albastru, căci ele își închipuiesc că e o rușine ca să i aibă albi; numai căinii e bine să i aibă ast-fel. În altă parte oamenii cred că se fac mai frumoși scoțându-și dinții, și șeful din Latuka zicea d-lui Samuel Baker că Englezii ar fi mai grațioase dacă ar consimți ca să li se scoată cei 4 dinți incisivi de jos și să li se găurească buza ca să atârne un cristal ascuțit.

Am iubit, e adevărat, femeii cu fața furinginei, și altele cu fața ciocolatei și am cunoscut—pentru că le-am întâlnit în drumul mare,— morale de toate culorile.

Trebuie să voiajezi, dragul meu; omul care pleacă și omul care se întoarce sunt două oameni, și, fie zis între noi, al să vii de departe. Du-te de vizitează pe Turcomani și ai să vezi că înainte de cucerirea rusească ei stimați foarte mult tâlhăria, că onorau ca pe un om mare pe acela dintre ei care măcelărise mai mult, care furasese și jăfuisese mai mult. Săi până în Australia; ai să vezi acolo popoare la care tănărul care vrea să ajungă a fi considerat trebuie mai întâi să omoare pe cineva.

Silește-te să vorbești cu nu Siu; el are să îți spună că poporul lui nu iartă cul-va să poarte o pană la pălărie de cât după ce a asasinat. Dacă v'odată treci prin Borneo, întreabă cum se însoară unele triburi; un bărbat fură p'o femeie cu sila, se împerechiă cu ea în pădure și după ce e copilul înțărcat, nu se mai ved împreună.

Dacă întâlnești un călător care a vorbit cu Arabii Gassanyeh, are să îți spună că nevestele lor sunt măritate legalmente trei zile din patru, că în ziua a patra sunt libere să facă ce le place. Ah! ce țară bună pentru verișori! Era altă dată în insulele Sandwich indigeni care aveau drepturi asupra sorii nevestei lor, asupra sorii fratelui lor, asupra nevestii fratelui nevesti lor; obiceiul acesta a început să piară. În alte părți fetele care se căsătoresc se mărită cu toți frații bărbatului lor.

Treci apoi în Africa australiană: acolo ai să găsești regiuni întregi unde oamenii ar crede că s'abat de la cea mai sfântă din datori dacă nu și-ar da nevasta streinului care trece.

Voiajază, îți spun, și ai să vezi că în multe țări infanticidul, incestul, adulterul sunt considerate ca o cinste. Atunci vei ajunge mai indulgent pentru femeia desfrînată și mai sceptic în ce privește virtutea.

VARIETATI

Geamurile de ceasornic. — Știi câte sticle de ceasornic se vind pe fie-care an? Numai o sută de milioane. Singură uzina de la Trei-Fântane, aproape de Sarreburg, dă 25 de milioane.

Fabricarea acestor obiecte așa de fragile a trecut prin foarte multe modificări.

La început, sticlele adaptate la *Ouelde de Nuremberg*, de formă ovală, erau tăiate cu o tociță de fer dintr'un bulgăre de cristal. Mai târziu cu un inel de fier roșit în foc se tăia un fel de boltă din sfere sulate. Mai târziu iar, mecanismul ceasornicilor scăzând în grosime, geamurile cari se întrebuntau p'atunci fură găsite prea convexe.

Atunci oamenii încercară să sufle sticlele mici al căror fund afecta forma geamului care le trebuia. Inșă de fie-care geam trebuia câte o sticlă și prețurile erau prea urcate.

Azi, lucrătorul adună cu țeva sticlăru-lui o grănjă de sticlă de mai multe kilograme și-i dă, suflând cu gura, forma unei pere cu pereții groși. O încălzește pe urmă, o suflă puind-o în comunicație cu un rezervoriu de apă comprimat și produce o beșică foarte mare care nu-i mai groasă d'un milimetru.

Se desprinde, cu ajutorul unui compas care în virful unui picior are un diamant, numărul de sticle câte poate să dea beșica.

O lucrătoare bună poate să taie 6000 de geamuri pe zi.

Diversele forme de geamuri de ceasornic sunt date prin aplicarea roșului viu pe tiparele de pământ, concave sau convexe, după fabrică.

Răstăvul geamului se taie cu tocița; tot cu tocița li se dă geamurilor de lux o formă plată care le face așa de elegante... și așa de fragile.

Geamul, până s'ajungă la ceasornicar, a trecut prin mâinile a 35 de lucrători.

În adevăr îți seamănă. — Scurt timp înainte anulul nou, contabilul bancherului L. din Viena rugă pe șeful său să i mărească leafa, motivându-și cererea prin argumentul că l' servea de mai mult ani cu fidelitate și cu necobosită aplicațiune și că o altă casă de bancă îl oferea o pozițiune mai avantajoasă.

Se poate! Il răspunde bancherul, dar tot te-ai invita se stăruiești la mine; știi bine că nu uit pe impiegiții mei; mai așteaptă puțin și la anul nou mă vei cunoaște. Contabilul satisfăcut cu această făgăduială, se întoarce la registrul său. La anul nou, toți impiegiții felicitară după obicei pe șeful lor, care la rândul său, iarăși conform obiceiului le răspunde printr'o scurtă cuvintare. Când funcționarii se retraseră, bancherul reținu pe contabilul său și i zise: «Oprește-te încă un minut, domnule!» Și luând din pupitrul său un plic mare îl presintă contabilului, care se «răbi a l' esprima mulțumirea sa recunoscătoare. «Pot să deschizi plicul în prezența mea», adăogă bancherul. Contabilul, desfacând plicul, găsi, spre marea lui decepțiune, ce? fotografia șefului său, care c'un suris ironic îi zise: «El bine, domnule, nu îți-am făgăduit că mă vei cunoaște?»

Contabilul însă îi răspunde îndată cu aceeași ironie: «Da, în adevăr, aceasta îți seamănă!»

MAI NOU

Baronul de Mayr, fost ministru plenipotențiar al Austriei în România, a sosit ieri dimineață pentru a-și prezenta scrisorile de rechemare. Onorabilul diplomat va sta vre-o 10 zile în București.

Aseară recepțiune și serată dansantă foarte brillantă la legațiunea Rusiei. — D. Hitrowo deschidea saloanele sale în onoarea d-nei Bakmetief sora în-sărcinată de afaceri rus din Atena, venită aici de 10 zile în București cu d-na Tolstoi, care singură a continuat drumul spre Petersburg cu soția ministrului.

Un supeți bine servit a tăiat serata în două.

Notat pe d-nele Mihail Pherekyde, contesa Tornielli, Grigore Ghica, L. Patzouris, Alex. Lahovary, George Em. Lahovary, Bogdan, Schneider, Busch, de Poutiata, Candiano-Popescu, Durutti, Chrissovelony, Alex. Ghica, d-rele Panteli, Patzouris, etc.

Una din atracțiunile seratei era și visita splendidelor colecțiunilor egiptiene ale ministrului; sub vitrine sunt bogății de arte, vestigiuri ale vechei civilizațiuni egiptiene, găsite de însuși d-nul Hitrowo cu Mariette-Bey și cu Maspero renumiți cercetători ai unei lumi dispărute.

Domnu și d-na Bakmetief pleacă Duminică.

Se anunță căsătoria d-lui Prinț Grigore Ghica primul secretar al legațiunei noastre din Athena, cu domnișoara Bălăceanu, fiica a doa a ministrului nostru la Constantinopole.

Domnul P. P. Carp se întoarce mâine din Moldova.

Redeschiderea curților și tribunalelor a avut loc ieri; mai toate secțiunile au ținut ședință; afară de casațiune care-și reia lucrările numai Lunii.

Cu ocaziunea anulul nou miniștrii noștri nu s'au uitat unii pe alții, pe lângă înaintările în ordinele noastre naționale ale domnilor Moruzi, Nacu, etc., domni Pherekyde și Radu Mihail au primit marea cordon al Coroanei. Pare-că ar semăna a „rămas bun“!

M. S. Regele a acordat amnistie celor prigoniți de stăpânire la Botoșani. Opiniunea publică consideră acest act al Soveranului ca o nouă favoare pentru d. Ion Brătianu.

Cine are nevoie de amnistiat este guvernul M. S., iar nu cetățenii cari eși apăra cu viața drepturile lor în contra despotismului libertinilor.

De aceea Botoșenii protestează în contra acestui act de amăgire și cer să meargă dinaintea justiției.

Dacă M. S. Regele voeșce să intervină, prin drepturile constituționale ale Coroanei, la liniștirea spiritelor,

țara așteaptă alt-ceva, iar nu amnistia ce i-o consiliază ministrul justiției, și pe care Botoșenii o consideră ca o ofensă.

Monitorul oficial va conține mai multe liste de decorațiuni pentru anul nou.

Disciplina învățătorilor și institutorilor a fost ast-fel stabilită de majoritatea comitetului delegaților, în proectul de lege asupra învățământului:

Art. 88. Învățătorilor și institutorilor de ambele-sexe, cari se vor depărta de la îndatoririle lor, se vor putea aplica, după împrejurări, următoarele pedepse:

a) Admonestarea;
b) Avertismentul secret;
c) Amendarea în folosul Casei școalelor cu pierderea retribuțiunii pe termen de o zi până la o lună; neputând această amendă a se aplica unela și acelelași persoane pe mai mult de 30 zile în cursul unui an;

d) Întărirea cu cel mult un an a termenului de gradățiune în care se află;

e) Transferarea la un post de același grad;

f) Suspensiunea pe termen de la o lună și o zi până la doi ani, cu pierderea retribuțiunii în timpul acesta, parte în folosul suplimentului, parte în folosul Casei școalelor;

g) Destituirea.

Art. 89. Dintre pedepșile prevăzute la art. 88, directorele școalei poate aplica pe cea de sub lit. a; revizorul școlar și inspectorul general al școalelor, pe cele de sub lit. a și b; ministrul poate aplica unui învățător sau institutor definitiv pe cele de sub lit. a, b și c de-a dreptul, iar pe cele de sub d și e cu avizul conform consiliului Permanent, dat cu majoritatea membrilor ordinaii.

Dacă învățătorul sau institutorul este provizor, ministrul îl poate aplica ori-care din pedepșile prevăzute la art. 88.

Art. 90. Pentru culpele mai grave, care ar putea trage după sine pedepșile prevăzute la art. 88, lit. f și g, învățătorul sau institutorul definitiv se va da în judecata unei comisii.

Vor fi patru comisii: una în București, una în Iași, una în Birlad și una în Craiova, compuse fie-care din trei profesori definitivi ai învățământului secundar numiți cu Decret Regal, pe termen de un an.

Formele judecătii, precum și modul de aplicare al pedepșelor se vor hotări prin Regulament.

Acușițiunea va fi susținută de un reprezentant al Ministrului, iar apărarea de un membru al corpului didactic, după alegerea inculpatului.

Comisiunea va putea aplica ori-care din pedepșile prevăzute la art. 88. Sentința ei se pronunță în ultimă instanță.

Art. 91. Ministrul are dreptul de a destitui de-a dreptul pe învățătorii sau institutorii condamnați conform art. 82 din această lege, pe cei lipsiți prin o sentință judecătorească de o parte sau de tot din drepturile menționate la art. 22 din codicele penal, și pe cei interziși prin o sentință judecătorească de a mai ocupa funcțiuni publice.

Ministrul are dreptul de a suspenda din funcțiune pe învățătorii și institutorii dați în judecată pentru cazurile prevăzute la art. 82 din această lege, pe tot timpul până la pronunțarea și rămânerea definitivă a sentinței.

Art. 92. Destituirea unui învățător sau institutor se face prin decret regal.

Cel destituit nu mai poate intra nici-odată în corpul didactic.

Art. 93. Dacă un învățător sau institutor definitiv este afectat de un vițiu, de o infirmitate sau de o boală cronică din a cărei cauză facultățile sale intelectuale sau prestigiul său ar fi micșorate, așa în cât serviciul școalei să sufere, Ministrul va putea rândui o anchetă la care să ia parte cel puțin și doi membri din consiliul sanitar superior. Învățătorul sau institutorul în cauză are dreptul a desemna un medic, care va face parte din comisiunea de anchetă. Constatându-se vițiu, infirmitatea sau boala cronică, Ministrul, după avizul conform al majorității Consiliului Permanent reunit în ședință plinară și cu aprobarea Consiliului de Miniștrii, va putea pronunța punerea în disponibilitate a învățătorului sau institutorului.

Dacă punerea în disponibilitate se pronunță din cauză de infirmități sau boale contractate în timpul și din cauza serviciului, învățătorul sau institutorul va avea dreptul a fi regulat la pensiuene cu dreptul de 30 ani serviiți și fără considerațiune de etate.

Art. 94. Este interzis unui învățător sau institutor de a exercita vre-un comerț sau industrie care ar compromite demnitatea sa de membru al corpului didactic, sau care l-ar face să neglige datoriile sale profesionale. Contravenientul va fi dat judecătii și penalitatea va fi destituirea.

Învățătorul sau institutorul nu poate ocupa o funcțiune publică în afară de corpul didactic.

Art. 95. Absențele nemotivate de la clase se vor pedepsi cu amendă în folosul casei școalelor. Această amendă va fi egală cu salariul cuvenit pentru numărul de ore ab-

sentate, și se va pronunța de către Ministrul fără apel. Aceste amenzi sunt diferite de cele prevăzute ca pedepse disciplinare prin art. 88 al. c.

Absențarea nemotivată de la clasă, în timp de 30 zile consecutiv, se va considera ca demisiune.

D. doctor Calinderu a plecat ieri noapte la Buzău.

D. Doctor Stoicescu este recomandat, în urma concursului depus, pentru catedra de clinică, devenită vacantă prin moartea repostatului Dr. Marcovici. Consiliul permanent s'a asociat la recomandarea facultății.

ATENEUL ROMAN

Comisiunea de control și plata loturilor biletelor Ateneului face cunoscut că posesorii biletelor eșite cu câștig, le vor prezenta și preda casieriei comunei Capitalei contra unei recipise de primirea lor.

În termen de zece zile, comisiunea va verifica bilețul cu matca de unde a fost detașat și apoi de nu va exista nici o împrejurare, îl va viza și va ordona plata sumei câștigate.

BIBLIOGRAFIE

A reșit de sub tipar:

ROMANIA SI TARILE VECINE
de
G. T. BUZOIANU
(A se adresa la Ralian și Ignat Samitca tipografi în Craiova)

Sub tipar *Atilasul Corăspunzător*
De același autor: EUROPA și PAMENTUL
(A treia ediție)
Aprobate de Minister

SOCIETATEA LICEULUI S-tului GHEORGHE

Convocarea Adunării generale

Consiliul de Administrațiune al societății liceului Sf. Gheorghe are onoarea de a aduce la cunoștința domnilor acționari ai acestei societăți că conform art. 24 din statute, adunarea generală ordinară va avea loc în ziua de 25 Ianuarie la 2 ore p. m. în localul său, 138 calea Victoriei.

Domnii acționari care nu vor putea lua parte la această adunare pot, în virtutea art. 27, i reprezentați printr'un alt acționar în baza acțiunilor care vor trebui depuse la casa societății, 138 calea Victoriei, până în ajunul adunării generale.

Cu această ocaziune se invită domnii acționari care n'au primit încă acțiunile definitive să adreseze direcțiunii liceului Sf. Gheorghe, recepsele provisorii în locul cărora vor primi acțiunile definitive.

Președinte, Dimitrie Ghica.

N. CRATUNESCU

ADVOCAT

S'a mutat în strada Colței, Nr. 43.

D-na Maria Cutarida-Crătuțescu

Doctor în medicină de la Facultatea din Paris

S'a mutat în strada Colței, 43.

Orele de consultațiun sunt de la 1 p. m. până la 2 în toate zilele, afară de Duminică și sâmbători.

MIHAIL ANTONESCU

DOCTOR ÎN DREPT, ADVOCAT

Strada St. Spiridon, 17.

VIN NEGRU

de Oravița și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară

tuturor altor vinuri.—15 fr. vadra și

ALB DE DRAGAȘANI

diu recolta anulul 1881.—15 fr. vadra la

PAUN POPESCU & Comp.

18, STRADA LIPSCANI, 18.

CASA DE SCHIMB

C. STERIU & Comp.

No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19.

Pe ziua de 1/2 Ianuarie ora 10, 1887.

	Cump.	Vend.
5% Imprumutul Comunal 1883	76	75 1/2
5% " " " " 1884	92 1/2	92 1/2
5% Scrisuri Funciare urbane.	82 1/2	82 1/2
6% " " " " " "	92	92 1/2
7% " " " " " "	99 1/2	99 1/2
5% " " " " " "	85	85 1/2
7% " " " " " "	102	102 1/2
5% Rentă română perpetuă, amortisabilă.	92	92 1/2
6% Oblig. de Stat conv. Rurale.	87	87 1/2
6% " " " " " " Căile ferate Rom.	—	105 1/2
7% Imprumutul Stern 1864	—	—
8% " " " " " " Oppenheim 1866	—	—
6% Scris. func. Urbane de Iași	78 1/2	74 1/2
6% Imprum. Com. de Iași Asphalt.	—	—
Oblig. Casel Pensiuin. (nom. 300)	210	216
Impr. cu prime orașul București.	34	36
Acțiunil Construcțiunil.		
> Națională	265	267
> Dacia-România	1025	1030
> Banca		

Iordache N. Ionescu (restaurant) Strada Covalci, No. 3.

Restaurantul Dumitrescu

Mâncările cele mai alese, vinuri indigene albe și roșii de Drăgășani, prețuri cât se poate de moderate.

O alifie

De mare folos pentru Pecinege, și pentru mâncărima corpului precum și una pentru mătreață se găsește cu preț de 2 lei noi, la doctorul Trandafirescu Strada Olari 5 lângă biserica Olari unde se dau asemenea consultații Medicale de la orele 5 până la 7 seara.

DE VÂNZARE

Moșia Crasna din Vale, plaiul Novaci, județul Gorj, cu întindere de 585 pogoane, dintre care 100 pogoane arabile, restul pădurat cu doi tineri Seta-Mică și Zenoga ce ține și Costa, aproape de băile minerale Săcelea.

FLOREA BUCHETULUI DE NUNTA

Este un liquid lăptos și igienic care după o singură întrebuințare va da feței, umerilor, brațelor și mâinilor strălucirea și frumusețea tinereții. Este mult mai preferabil de cât prafuri și tóte felurite lichide. El ridică parțile de sôre și petele de roșeață și sterge sôburciturile.

Se găsește la toți Friserii, Parfumorii și la Debitanții de Articole de Toaletă. Fabricile și Depozitele Principale: 114 & 116 Southampton Row, în Londra; și la Paris și la New York.

Depozit general A. G. Carissy, București.

Abonaților nostri pentru 1887!

Cadourile de Anul nou: Tombola Amicală!

Moniteur de la Chance Universelle e gata să intre în al zecelea an. Zece ani de bune și loiale servicii, de viață financiară fără reproș, de progrese pe cât de constante pe atât de notabile, de amicitie reală a clienților din zi în zi mai numeroși în schimbul atașamentului nestrămutat al călăuzilor financiară — aceasta e existența lor. Acesta e un brevet de stimă și onorabilitate, că încrederea reciprocă așa de bine stabilită printr-o lungă experiență a suportat ori ce încercare.

Am știut să cucerim, de la Orient până la Occident, o poziție excepțională. O datorim clientelei noastre de elită. Pentru ce oare să uităm vre-o dată datoria noastră către dînsa? Norocul ei ni l'a făcut pe al nostru. A trăda adevărul care e protectorul sîu, ar fi a trăda interesele noastre comune, astăzi strîns legate. Dacă Moniteur poate, după placul sîu, nu numai să respingă cu dispreț, dar să și pue demnitatea spre a nu căuta darurile lui Artaxerxe — dacă nici o societate de credit nu l' poate face rău nici prin amenințări și calomnii sau uneltiri ascunse, nici prin compromisuri nedemne săd prin seduceri necuviințoase — apoi aceasta este pentru că poziția noastră ne pune mai presus de ori-ce bănuială. Toți știți, că

criticele noastre sunt pe cât de desinteresate, pe atât elogiurile noastre sunt a absolut gratuite. Conștiința noastră ne dictează aceasta. Nu putem avea de cât un singur ghid, interesul celorlților nostri, care se confundă cu propriul nostru interes. Aci e tot secretul mîndriei noastre independente și al sincerității noastre imparțialității. N'am putea face pact cu dușmanul, fără să pierdem tot odată pe clienții nostri, adevărții nostri amici.

Se zice că darurile micî întrețin amicitia. Am trebuit din recunoștință, ca și cu ocaziunea acestei a zecelea aniversări a noastre să căutăm a face o surpriză plăcută credincioșilor nostri abonați și clienți — celebrând cu ei un fel de cununie de argint. În înțelegere cu toți redactorii nostri constituim în mare consiliu, iată la ce combinațiune ne-am oprit. Se organizează o tombolă de tot grațios și curat grațiosă, de către Moniteur de la Chance Universelle în profitul exclusiv al abonaților sîi pe 1887.

Această tombolă va cuprinde cele cinci obligații originale mai jos indicate, toate de siguranță mare și de primul ordin.

Table with 5 columns: PRIME, DENUMIREA OBLIGAȚILOR, Tragerile anuale, DATA TRAGERILOR, Prime principale în franci.

Cum se vede 1-a primă comportă pentru acest an trei losuri principale de 300,000 fr. fie-care, total fr. 900,000 — a 2-a trei losuri premiere de 300,000 fr. fie-care, totalul fr. 900,000, — a 3-a patru losuri principale fie-care de fr. 400,000, împreună fr. 1,600,000, — a 4-a șase losuri de 100,000 fr. împreună fr. 600,000 și 3 florini venit — a 5-a trei losuri din carl două de fr. 100,000 și unul de fr. 200,000 făcînd toate împreună fr. 400,000 și 4 florini interese. Pentru a cimenta solid amicitia noastră e destul să spunem, că n'am căutat cadourile mai mici, — ci din contră!

Se înțelege de sine, că spre a da deplină satisfacție tuturor, noi primim aceeași obligațiune în specie, după cursul zilei, sau le vom schimba contra altor titluri cu valoare egală bine înțelese după dorința fericitorilor câștigători.

Spre a face combinațiunea perfectă, am găsit mijlocul cel mai sigur și mai loial de a designa pe câștigătorii privilegiați.

Abonații nostri pentru 1887 se vor împărți în 90 serii, fie-care serie sub divizîndu-se la rândul sîu în 90 numere (1-90). Fie-care abonat va avea, înțaiu pe chitanța sa de abonament, apoi pe banda sa de ziar, la stînga, o cifră indicătoare a seriei, la dreapta, o altă cifră indicătoare a numărului acestei serii.

Modul nostru de a procedea la trageri, mai întaiu o trageră a seriilor, apoi o trageră a numerilor, — nu va fi de sigur suspect. Printr-o fericită coincidență se întâmplă, că prin mîna unei orfeline se procede, la 22 Ian. și la 26 Febr. la tragerile miciei lotării guvernamentale a orașului Viena, când numai 90 numere sunt în urmă și orfelina, aleasă de autorități, în prezența a doi-spre-zece jurați, în ședință publică, pe cât de posibil de solemn și sincer, va scoate cele cinci numere câștigătoare.

Cele cinci numere trase la 22 Ianuarie vor arăta prin ordinea ieșirii cele cinci serii ce vor căștiga și cele cinci numere trase la 26 Febr. vor arăta numerile câștigătoare.

Iată tirajul nostru dublu făcut în modul cel mai oficial. Numerele câștigătoare, la tombola noastră, — vor fi, după convenție expresă, — exact aceleași numere câștigătoare ca la mica loterie guvernamentală a orașului Viena. Deci, nici surpriză, nici înepriză: nimic mai corect.

Va avea drept să participe la tombola noastră ori-cine își va fi plătit abonamentul la Moniteur de la Chance Universelle, — adică 6 franci, 7 lei, 7 drahme sau ruble 2.50 în bilete de bancă, mandat postal sau timbre postale din ori-ce țară — înainte de 31 Ianuarie 1887 cel mai tîrziu.

Chitanța de abonament va trebui să fie reprezentată ca titlu la liberarea obligațiilor câștigate la Tombolă. Spre a evita ori-ce eroare sau confuziune și ca mijloc lemicios de control, cifrele, ale seriei la stînga, și a numărului la dreapta, vor fi curat imprimate și pe chitanța de abonament și pe banda ziarului abonatului.

Toți abonații nostri și amicii, cari fac o propagandă așa de activă în favoarea lui Moniteur de la Chance Universelle vor găsi, în tombola noastră, un imboid nou spre a atrage pe amicii și cunoștințele lor. Nu vom scăpa această ocaziune de a le adresa sincerele noastre mulțumiri pentru simpaticul lor concurs.

Extinderea formatului nostru pentru 1887. — Spre a l' ajuta în îndeplinirea o-pereii lor amicale, să adăugăm, ca de la prima Ianuarie 1887, formatul nostru actual va fi augmentat cu patru pagini, — aproape indoit, — nu numai spre a da toate listele tragerilor, ci mai ales spre a reaminti, la fie-care trageră, numerele ieșite înainte a căror sumă n'a fost reclamată și riscă de a rămănea perdută, pentru nenorocitul câștigător!

Acestea sunt averi, adevărate averi, ce vedeam adeseori că rămăni în stare de avuții vitate. Ele se urcă la milioane. Deci, dacă sunt instrumente spre a căuta tesaurile pierdute până în fundurile Oceanului, mi se pare mult mai lesne, prin ajutorul Monitorului nostru transformat în cufundător, a descoperi pe posesorul atător comori ușor de găsit în Casele publice.

Combinațiuni noi. — Nu numai formatul lui Moniteur de la Chance Universelle va primi o extindere, ci și redacțiunea sa practică. Un corp special de calculatori, particular apți pentru operațiuni financiare și calcule de probabilități, mai ales pentru combinațiunile multiple ale asigurărilor, va intra în funcțiune, în serviciul cititorilor nostri (cari prin aceasta vor căștiga), începînd de la prima Ianuarie 1887.

Tombola noastră este un semn și perfecționările noastre efective pentru 1887 sunt o curată revelațiune.

„Moniteur de la Chance Universelle“, Viena (Austria)

Abonaților nostri pentru 1887!

UN SALON foarte spațios în strada Regală, Nr. 17 (fosta Universal) în centrul cel mai frecventat al capitalei, și care poate servi de teatru, hală de bere sau un restaurant avînd și o bucătărie sistematic făcută precum și mai multe camere mici, o pivniță mare boltită și sub pivnița ghetărie; în față uă curte mare. A se adresa la proprietari; F. Göbl fiu, Pasagiul Român, Nr. 12.

FERIȚI-VE DE CONTRAFACERII! Se găsece în comerț produse ce port un număr care poate să aducă confuzii cu adevăratelea mea. 4711 EAU DE COLOGNE și 4711 SĂPUN CU GLICERINĂ

MARE SUCCES INVETĂTOR POPULAR - PUBLICARE LIMBISTICA SEPTEMANALA - Metodă pentru a învăța singur a scrie și a vorbi limba franceză. Abonament pentru un an (curs complet) l. n. 30 2 luni

COMPAGNIE du GAZ de BUCAREST. Avem onoare a informa pe onor. Public și pe Abonații nostri că dela 1 Mai st. n. 1886 am transferat biroul nostru de reclamațiuni, din strada Nouă Nr. 1 bis, pe Calea Victoriei, Nr. 66, în fața Palatului Regal, unde am stabilit un magazin pentru expozițiune și vînzare de aparate de iluminare și de încălzire prin gaz etc. etc.

SPECIALITATI MEDICAMENTOASE. BUCURESCI Strada Lipsceani. PREPARATE DE BUCURESCI Palatul Dacia. I. A. CIURA, farmacist. APROBATE DE ONOR. CONSILIU MEDICAL SUPERIOR. PROTOXALATUL DE FER CIURA. Acest feruginos se poate întrebuința cu mare succes contra cachexiei urbane atonie de diferite organe, lipsă de poftă de mîncare, digestiune neregulată, dispepsie, gastralgie, fuzie pulmonară (oitică) scrofuri, rachichime, lipsă de sînge, ne-venirea obișnuită a femeilor și contra tuturor boalelor ce provin din cauza lipsei de sînge.

Pastile de chlorat de potasă. Specific contra boalelor de gât, maladiilor vocii, inflamațiunilor și ulcerățiunilor gurei, contra anginei a scorbutului și a salivăunei mercuriale. Acest remediu prețios se recomandă pentru oratori, advocați, profesori și cântăreți întreține dulceața și claritatea vocii. Fie-care cutie poartă instrucțiunea. PREȚUL 2 LEI. Depoul principal la FARMACIA NAȚIONALĂ, strada Lipsceani, Palatul Dacia-Romania; în detalii la cele mai multe farmacii din țară.

REUMATISMUL. Podagra, Durerile de șale, Răcelile diferite, nevralgiile, etc. Se vindecă prin Esența Anti-reumatică Ciura. — Prețul 4 lei. DEPOSIT: FARMACIA „NAȚIONALĂ“, STR. LIPSCANI, Palatul Dacia-Romania, București.

De arendat de la S-tu Gheorghe 1887 o moară pe moșia Cioroaiuca cu două roate de făcău, în cea mai bună stare cu conacu și islazu de 18 pogoane, pe apa Teleorman, o jumătate oră de orașul Alexandria. A se adresa la propr. d-na Smaranda Furculescu, Cal Griviței 39, București.

ECONOMIA DE INCALZIRE. Se poate aduce prin închiderea ferestrelor și ușilor prin BURLETE SUEDE cari le închid hermetic, ast-feliu de nu lasă să intre nic aerul rece, nici să iasă căldura și ai preferința, că se poate deschide ferestrele pentru aerisare. ACESTE BURLETE SE GASESC LA: MAGASINUL DE TAPETE H. Hönich. Bucuresci, — 3, Strada Știrbei-Vodă, 3. — Bucuresci.

En cours de publication dans LE JOURNAL DU DIMANCHE. Recueil littéraire illustré qui paraît tous les Dimanches. LE SECRET DU MARI. Roman postume et inédit par Octave FERE. LA MÈRE RAINETTE. Par Charles DESLYS. SAUVÉE PAR LA MORT. Par Charles-Bernard DEROSNE. 10 cent. le Numéro de 16 pages chez tous les Libraires. Abonnements: Départements, 1 an, 8 fr.— 6 mois, 4 fr. Pour tous les pays faisant partir de l'Union postale 1 an 8 fr. 50. — 6 mois, 4 fr. 25. La Collection se compose actuellement de 55 volumes et renferme les Ouvrages des meilleurs écrivains contemporains. Envoi franco sur demande affranchie d'un numéro spécimen et du catalogue indiquant les primes. EN PRÉPARATION: Romans de Charles MEROUVEL, Cam. BIAS, Alf. BRÉHAT, etc. BUREAUX: 11, Place Saint-Andre-des-Arts. — PARIS.

INSTITUTU MEDICAL BUCURESCI. 6. STRADA VESTEI, 6. Secția medicală. 1. Hydroterapia, 2. Electrizare, 3. Orthopedie, 4. Gimnastică Medicală, 5. Inhalatii, 6. Masajul sistematic, 7. Serviciul la domiciliu, 8. Consultații medicale. Secția Higienică. 1. Bae abur 2.50 1. Bae de puțină cu și fără dușe 2.— medicamente 0.— 1. dușe rece sistematice . . . 1.— BAI DE ABUR ȘI DE PŪTINA. Nota. 1. Băile de abur sunt deschise în toate zilele de la 7 ore dimineața până la 7 ore seara. 2. Pentru Dame însă, băile de abur, odată pe săptămîna vinerea de la 7 ore dimineața până la 2 post meridian. Prețurile la secția medicală conform prospectului. Direcțiunea

SE VINDE în condițiunile cele mai favorabile o pretenție de marfă, asigurată judecătorește, de la I. Ștefănescu din Bacău, lângă Botoșani, în suma de fr. 1001, bani 16. Doritorii să se adreseze la Herrman Fuchs, mare comerciant de vinuri, Viena, Oberdöbling, Martengasse, 30.

A. CAROL PFEFFER. Atelier de Legătorie BUCURESCI. 5, Strada Regală, 5 — vis-à-vis de Hotel Union — Atelier de legătorie de Cărți de ux, galanterie, cartonage și pasaturi de fotografie.

VICHY. Administrațiune: PARIS, 3, boulevard Montmartre. PASTILE DIGESTIVE fabricate din sorginți. Ele au un gust plăcut și produc un efect sigur contra acrimului și a grelelor mistuiri. SARURI de VICHY pentru BAI. Un sul pentru uă baie, pentru cel carl nu pot merge la Vichy. Spre a evita contrafacerea și să se cîră pe ide produse marca. Controlulul Statul franosco. Depozitul în Bucuresci la dd. Wartnerovitz și Hertog.